

عنوان مقاله:

چاههای آب نمادی از تاریخ و تمدن؛ نگاهی به چاه قدیمی محوطه باستانی کَلک شهرستان پلدختر

محل انتشار:

نخستین کنفرانس پژوهشهای کاربردی منابع آب ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

کمال طاهری - دفتر مطالعات و تحقیقات کارست غرب، شرکت آب منطقه ای کرمانشاه

مرتضی گراوند - کارشناس ارشد باستانشناسی و میراث فرهنگی

خلاصه مقاله:

چاهها از روزگاران کهن تا به ام روز به عنوان یکی از منابع مهم تامین آب مورد توجه انسانهای یکجانشین بوده اند. قدیمی ترین چاهی که تا کنون گزارش شده را به ادوار نوسنگی در چین و با قدمتی حدود 5600 سال منسوب می دارند. با این حال برخی از شواهد حاکی از وجود چاهی با پیشینه ای 7300 است که در سال 1991 توسط باستانشناسان در آلمان کشف گردید. در ایران نیز می توان تاریخچه چاههای عمیق و نیمه عمیق را معاصر با توسعه فن احداث قنات دانست. با این تلقی تاریخ حفر قدیمی ترین چاههای ایران را می توان تا 3000 سال قبل به عقب برد. تا کنون گزارشی مبنی بر کشف چاه یا چاههایی با قدمت چند هزارساله در ایران منتشر نشده است تا بتوان با اطمینان تاریخنگاری مشخصی را برای قدیمی ترین چاه سرزمین ایران تعیین کرد. کشف چاه حدود 2000 ساله در محدوده باستانی کَلک شهرستان پلدختر در جنوب استان لرستان می تواند شواهدی از قدیمیترین چاههای ایران باشد اگر بتوان این چاه را از نوع چاههای ساحل رودخانه (RBF) دانست بی شک قدیمی ترین چاه مکشوفه از این نوع در ایران است. در این نوشتار با مروری بر وضعیت زمین باستانشناسی منطقه محل کشف این چاه، ساختار و دلایل احتمالی حفر آن تشریح شده اند

کلمات کلیدی:

چاههای آب، زمین باستان شناسی، قنات، محوطه کلک، پلدختر، آبهای زیرزمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/113024>

